

Tiberio d'Assisi te hebben geïntroduceerd, die in dezelfde kerk in 1510 een zijner beste fresco-werken voltooidde. Melanzio moest zich inspannen om bij zulke ernstige mededingingen het veld te behouden. De gunst van zijn medeburgers kon zich anders licht van hem afwenden. Dat hij daarbij in zijn schilderwijze onwillekeurig trachtte Peruginomeer op zijde te komen, is niet verwonderlijk.

Evengoed als zijn stadgenooten vergelijkingen maakten, zal hij dit zelf hebben gedaan en daarbij hebben ingezien, dat werkelijk de gevierde Pietro Vannucci meer vermocht in het vak dan hij. Het voorkomen van onzekerheid is echter in dit werk voor een deel ook daaruit te verklaren, dat de meester met olie-verf, die hij ditmaal bezigde, lang niet zoo goed terecht kon als met tempera of in fresco.

In fresco werd door hem een kapel in nisvorm uitgevoerd in de kerk van San Leonardo, volgens opschrift eveneens van 1515. De voorstelling is weder de „Tronende Madonna” met vier heiligen en de „Opstanding van Christus” daarboven. Gewichtiger dan dit werk, dat in gelijke mate als het vorige den invloed van Perugino

vertoont, is een schildering op den muur in de apsis van het kleine oratorium Santa Maria di Piazza (of Santa Maria del Popolo), recht tegenover het Stadhuis gelegen. Dit werk toont ons de Madonna met het Kind tusschen twee aanzwevende, aanbeddende engelen. Links en rechts, in twee afzonder-

lijke fresco-vel-den, ziet men St. Gregorius en St. Jeroen, en voorts ter weerszijde tegen de wanden van het kerkje St. Fortunatus (weder met de stad Montefalco op zijn handpalm) en St. Severus, eveneens schutspatroon. Deze fresco's heeft de meester gesig-neerd door een inscriptie, doch zonder aan zijn naam een jaartal toe te voegen. Dit werk moet echter tusschen 1500 en 1510 ontstaan zijn. De schilderijen hebben door vocht — en door verwaarloozing — ernstig geleden en zijn boven-

AFB. 14. FRANCESCO MELANZIO. „MADONNA DI PIAZZA” (DETAIL).
MONTEFALCO.

dien door overschildering voor een groot deel bedorven. Gelukkig dat de „herstellende” hand de figuur der Madonna on-aangeraakt liet, evenals 't gelaat van het Christuskind (afb. 14). Van de voetjes is er een „echt”; het linkerbeentje met de partij daaromheen werd overgedaan, zooals men zelfs op de afbeelding duidelijk